

Denne side er maskinoversat [\[Link\]](#). Maskinoversættelser kan indeholde fejl, der potentielt gør teksten mindre klar og nøjagtig. Ombudsmanden påtager sig intet ansvar for eventuelle afvigelser. For de mest pålidelige oplysninger og den største retssikkerhed henvises der til originalversionen på engelsk, som der er linket til ovenfor. Læs mere i vores [sprog- og oversættelsespolitik](#) [\[Link\]](#).

Den Europæiske Ombudsmands afgørelse om afslutning af sin undersøgelse af klage 3249/2008/(BEH)KM over Europa-Kommissionen

Afgørelse

Sag 3249/2008/(BEH)KM - Indledt den 22/12/2008 - Afgørelse af 22/11/2010

En tysk sammenslutning oprettede en udstilling om 28 europæiske regioner mellem Bordeaux og Kiev og modtog støtte fra Kommissionen under et program vedrørende udvidelsen i 2004. I 2005 anmodede det om en ændring af budgettet, fordi dets udstilling blev vist i flere byer end oprindeligt planlagt. Budgettet kan ændres på to måder: ved formel ændring af tilskudsaftalen eller, hvis omfordelingen mellem budgetposterne ikke overstiger 10 %, ved skriftligt at underrette Kommissionen herom.

En tjenestemand fra Kommissionen accepterede de foreslåede ændringer. Da klageren anmodede om betaling af restbeløbet, beregnede Kommissionen det til 52 035 EUR i stedet for de 62 556 EUR, der blev krævet. Klageren gjorde indsigelse og bemærkede, at dette tilsyneladende var baseret på det gamle budget.

Kommissionen forklarede, at den kun havde accepteret ændringer på op til 10 % pr. budgetpost, fordi der ikke var foretaget nogen formel ændring af budgettet. Da klageren mindede om, at det ændrede budget var blevet godkendt af den i 2005, accepterede Kommissionen dette nye budget og betalte yderligere 4 495 EUR. Den afviste imidlertid at acceptere yderligere omfordelinger foretaget af klageren, da denne omfordeling ikke var blevet behørigt underrettet herom.

Klageren henvendte sig til Ombudsmanden med påstand om, at Kommissionen med urette havde nedsat den endelige betaling med 6 396 EUR.

Ombudsmanden bemærkede, at de ændringer, som Kommissionen accepterede i 2005, også omfattede en omfordeling på over 10 % af en budgetpost, og at Kommissionen ikke havde insisteret på behovet for en formel ændring. Han bemærkede også, at Kommissionen havde

accepteret omfordelinger, der ikke overstiger 10 % af budgetposterne, selv i tilfælde, hvor den ikke havde modtaget behørig anmeldelse, før disse blev gennemført. Ombudsmanden forstod ikke, hvordan et krav, som Kommissionen følte sig i stand til at se bort fra, da den først beregnede det relevante beløb, pludselig kunne få afgørende betydning, da den beregnede det samme beløb for anden gang. Han konkluderede derfor, at Kommissionen ikke gav en sammenhængende og rimelig redegørelse for, hvordan den behandlede klagerens betalingskrav.

Ombudsmanden fremsatte således et forslag til en mindelig løsning og anmodede Kommissionen om at genoverveje klagerens krav om betaling. Kommissionen accepterede dette forslag og betalte klageren de udestående 6 025 EUR (og dermed overholdt det maksimumsbeløb for EU's bidrag, der er fastsat i tilskudsaf-talen), samt 1 586 EUR i renter.

Ombudsmanden noterede sig med tilfredshed, at der var opnået en mindelig løsning, og at sagen blev afsluttet.

Baggrunden for klagen

1. Klageren, en tysk sammenslutning, gennemførte et projekt under det af Kommissionen finansierede PRINCE-program, et informationsprogram, der havde til formål at øge offentlighedens bevidsthed om Den Europæiske Unions vigtigste politiske prioriteter, f.eks. euroen eller udvidelsen. Det centrale element i projektet var en mobil udstilling med titlen "Via Regia — hvad vi er, vi er også gennem andre". Det fremhævede historien og den nuværende status for 28 europæiske regioner langs "Royal Road" fra Bordeaux til Kiev. I henhold til tilskudsaf-talen indvilligede Kommissionen i at bidrage med 71,61 % af omkostningerne på højst 291 183,06 EUR, dvs. maksimalt 208 520,27 EUR [1].

2. Tilskudsaf-talen ("af-talen") mellem klageren og Kommissionen indeholdt to bestemmelser, som kunne baseres på ændringer af betingelserne for Fællesskabets bidrag:

i) I artikel II.13 i de almindelige betingelser, der er knyttet som bilag til af-talen, fastsættes det, at ændringer af betingelserne for Fællesskabets bidrag kræver en skriftlig ændring af af-talen, som skal undertegnes af parterne.

II) Artikel I.3.4 i de særlige betingelser fastsætter, at som en undtagelse fra artikel II.13 kan omfordelinger på op til 10 % pr. budgetpost foretages fra en budgetpost til en anden, forudsat at Kommissionen underrettes herom på forhånd.

3. I henhold til artikel II.13 i de almindelige betingelser skal en anmodning om ændring indgives til Kommissionen senest en måned før projektets afslutning. Den fastsætter endvidere, at der ikke må foretages ændringer, som kan rejse tvivl om Fællesskabets beslutning om at yde støtte til det pågældende projekt, eller som ikke er i overensstemmelse med forpligtelsen til at behandle ansøgere ens. I henhold til artikel I.3.4 må de relevante omfordelinger ikke medføre,

at de samlede omkostninger overstiger det maksimale beløb, der er fastsat i aftalen.

4. Den 25. august 2005 anmodede klageren om en ændring af budgettet i henhold til artikel II.13. Ifølge klageren var denne ændring nødvendig på grund af den uventede succes med ovennævnte udstilling, som blev vist 50 steder i stedet for de fem, der oprindeligt var planlagt.

5. Den 26. september 2005 gentog klageren sin anmodning om en budgetændring. Den meddelte også Kommissionen, at der på et senere tidspunkt skulle foretages visse justeringer af udgifterne i forbindelse med den igangværende udstillingstur. Den forventes at være i stand til at afslutte projektet på grundlag af ændringer af budgetposterne i overensstemmelse med artikel I.3.4 i de særlige betingelser [2]. I sit svar af 24. oktober 2005 tilsluttede A., vicekontorchefen for kontor B.3 i Kommissionens Generaldirektorat for Udvidelse (GD for Udvidelse), som var den operationelle taskforce med ansvar for aftalen, sig de ændringer i budgetplanen, som klageren havde forelagt. Kommissionen bemærkede, at disse ændringer ikke påvirkede de samlede omkostninger, der var fastsat i aftalen, og anførte ændringerne for hver budgetpost.

6. Den 10. juli 2006 indgav klageren en anmodning om betaling af det beløb, som klageren mente stadig skyldte den, nemlig 62 556,00 EUR [3]. Den 12. december 2006 meddelte B., der er tjenestemand i kontoret for finansiel gennemførelse E.3 i GD for Udvidelse, klageren, at den ville blive betalt 52 035,24 EUR. B. foreslog, at klageren kunne henvende sig til en anden tjenestemand, C., den finansielle initierende agent, hvis den havde spørgsmål. Betalingen af det accepterede beløb, dvs. 52 035,24 EUR, blev foretaget den 15. december 2006.

7. I et brev af 18. januar 2007 fremførte klageren, at Kommissionen havde accepteret et ændret budget, men baserede sine beregninger på det oprindelige budget. Det anmodede derfor Kommissionen om at tage sin holdning op til fornyet overvejelse og betale de resterende 10 520,76 EUR. Klageren spurgte også Kommissionen, hvordan man kunne kræve renter på grund af forsinket betaling.

8. Den 6. februar 2007 besvarede D., kontorchef E.3 i GD Udvidelse, klagerens anmodning om renter, dog kun i forhold til det beløb, som Kommissionen havde accepteret (52 035,24 EUR). Med hensyn til klagerens anmodning om en fornyet behandling af den yderligere påstand forklarede D., at artikel I.3.4 i de særlige betingelser gav mulighed for at omfordele udgifter mellem budgetposter på op til 10 % af det oprindelige beløb pr. budgetpost. D. understregede, at en omfordeling på over 10 % pr. budgetpost først var mulig, efter at de kontraherende parter havde aftalt en formel ændring. I den foreliggende sag var der efter D.'s opfattelse ikke opnået enighed om en sådan ændring. Kommissionen måtte derfor afvise enhver ændring, der gik ud over tærsklen på 10 %. D. tilføjede, at klageren skulle kontakte B., hvis den havde spørgsmål eller kommentarer.

9. Den 18. februar 2007 henledte klageren D.'s opmærksomhed på, at den ansøgte om en ændring, og at A. den 24. oktober 2005 godkendte den.

10. Den 29. marts 2007 meddelte B. klageren, at Kommissionen havde besluttet at betale

sagsøgeren et yderligere beløb på 4 495,26 EUR. Han anførte, at Kommissionen mente, at den ikke var forpligtet til at betale hele det krævede beløb på grund af "forhåndsoplysninger om budgetoverløb (se artikel I.3.4)". B. var endvidere af den opfattelse, at klageren ikke havde ret til morarenter, da betalingsstandsningen på 85 dage skyldtes, at klageren ændrede kontonumre uden at underrette Kommissionen. Klageren blev opfordret til at henvende sig til C., hvis den havde spørgsmål eller bemærkninger.

11. Den 23. april 2007 påpegede klageren, at klageren, så vidt den vidste, da han anmodede om en ændring af aftalen, også påberåbte sig artikel I.3.4 i de særlige betingelser. Den 14. maj 2007 svarede B., at der ikke var dokumentation for, at klageren, efter at det nye budget var blevet vedtaget, meddelte Kommissionen, at der ville være et overløb på en budgetpost, før en sådan ændring blev foretaget. Tjenestemanden anførte også, at den finansielle enhed ikke kunne gøre mere for klageren. Han rådede imidlertid til at drøfte sagen med den operationelle enhed for at se, om den ville acceptere overstrømmen som støtteberettigede udgifter. B. rådede klageren til at henvende sig til F. i denne henseende.

12. Klageren ringede til F. den 23. maj 2007 og blev bedt om at henvende sig til E. E. efterfølgende underrettede klageren om, at hun havde forladt kontoret og foreslog, at klageren skulle henvende sig til G. Men i en telefonsamtale med klageren den 29. maj 2007 erklærede G., chef for kommunikationsenheden i GD for Udvidelse, at hun ikke kunne behandle sagen. Hun henviste således klageren tilbage til B. i den finansielle enhed. I en e-mail af 7. juni 2007 gentog B. imidlertid, at der ikke var mere, som den finansielle enhed kunne gøre for klageren, og at den skulle henvende sig til chefen for den operationelle enhed, G. Han forklarede, at hvis denne enhed skriftligt indvilligede i at betragte overstrømmen som støtteberettigede udgifter, kunne den finansielle enhed have grund til at genoverveje sin holdning.

13. I denne e-mail af 7. juni 2007 forklarede B. også Kommissionens tilgang i denne sag. Den fortolkede oprindeligt klagerens skrivelse med anmodning om en ændring af budgettet som de oplysninger, der var nødvendige for at omfordele beløb på højst 10 % pr. budgetpost mellem forskellige budgetposter i henhold til artikel I.3.4 i de særlige betingelser. Den accepterede derfor kun ændringer på op til 10 % for hver budgetpost, da der efter dens opfattelse ikke var foretaget nogen formel ændring af budgettet i overensstemmelse med artikel II.13 i de almindelige betingelser. Da klageren imidlertid gjorde indsigelse mod denne fortolkning og henledte Kommissionens opmærksomhed på A.'s brev, konstateredes det, at A. også havde accepteret ændringer, der oversteg 10 % pr. budgetpost. B. bemærkede, at Kommissionen derefter besluttede at behandle denne skrivelse som "*en gyldig kontraktændring*" og mente, at budgettet som anført i skrивelsen var blevet det "*nye budget*".

14. B. understregede imidlertid, at de udgifter, der i sidste ende blev anmeldt af klageren, adskilte sig fra dette "*nye budget*". I henhold til artikel I.3.4 i de særlige betingelser var forskelle på op til 10 % pr. budgetpost kun tilladt, hvis Kommissionen var blevet underrettet på forhånd. Da Kommissionen imidlertid ikke havde noget bevis for, at klageren underrettede den på forhånd, kunne den kun acceptere udgifter op til de beløb, der var fastsat i det nye budget. Tjenestemanden forklarede endvidere, at det ikke var nok for en støttemodtager blot at nævne, at den kunne være nødt til at foretage overførsler mellem budgetposter. I stedet skulle der

angives klare tal for de pågældende overførsler og budgetposter.

15. Den 20. juni 2007 meddelte G., som var blevet kontaktet af klageren, i en intern e-mail til B. m.fl., at hun ikke havde tid til at behandle dette spørgsmål og derfor anmodede den finansielle enhed om en udtalelse. G. anførte, at hvis B. mente, at der var tale om "*et ret klassisk tilfælde*", og at anmodningen om yderligere betaling kunne imødekommes "*uden at løbe en stor risiko*", så skulle de afvente hjemkomsten af E., som var på ferie på det pågældende tidspunkt, inden de traf en afgørelse. Hvis B. derimod fraråder at foretage denne betaling, bør klageren straks underrettes, og sagens akter bør lukkes. G.'s e-mail af 20. juni 2007 blev også sendt til klageren, formentlig ved en fejltagelse.

16. Den 10. september 2007 forklarede endnu en tjenestemand, H., klageren, at Kommissionen ikke kunne betale mere, end hvad der var forudset i det (nye) budget. Ifølge den oprindelige finansieringsplan beløb budgetpost A6 sig til 163 470 EUR. Ifølge det nye budget beløb den sig til 171 906,40 EUR. I klagerens endelige betalingsanmodning beløb denne post sig imidlertid til 180 254,04 EUR [4], hvilket var mere end aftalt.

17. Ifølge H. anvendte klageren reglen om 10 % i artikel I.3.4 på det tidspunkt, hvor han anmodede om en ændring af budgettet. Kommissionen havde accepteret disse ændringer og foretaget sin betaling i overensstemmelse hermed. Kommissionen kunne imidlertid ikke acceptere yderligere påstande, da dette ville indebære en ændring med tilbagevirkende kraft, som ikke var mulig. H. understregede, at klageren ikke kunne påberåbe sig artikel I.3.4 to gange. Med hensyn til spørgsmålet om morarenter anførte H., at dette kun ville blive betalt for beløb, der faktisk var blevet betalt, og mindede klageren om, at den havde to måneder til at indgive en anmodning herom. Han opfordrede klageren til at henvende sig til sin kontorchef (D.), hvis den ikke var tilfreds med dette svar.

18. Den 17. september 2007 anførte klageren, at den ikke forstod, hvorfor Kommissionen ikke sondrede mellem den formelle ændring af budgettet og anvendelsen af artikel I.3.4, men mente i stedet, at den, dvs. klageren, havde påberåbt sig sidstnævnte bestemmelse to gange. I en e-mail af 1. oktober 2007 og sendt af D. anførte Kommissionen, at dens holdning, således som den kom til udtryk i tidligere korrespondance, forblev uændret.

Undersøgelsens genstand

19. På denne baggrund henvendte klageren sig til Ombudsmanden og fremsatte følgende påstande:

1) I modsætning til aftalen nedsatte Kommissionen den endelige betaling for projektet med 6 396,19 EUR. Den undlod navnlig at begrunde sin beslutning om ikke at acceptere klagerens påberåbelse af artikel I.3.4 i de særlige betingelser, som den tidligere havde accepteret skriftligt.

2) Kommissionen svarede ikke korrekt med klageren ved gentagne gange at angive forskellige kontaktpersoner, der gav den modstridende oplysninger.

20. Klageren hævdede, at Kommissionen skulle betale det udestående beløb på 6 396,19 EUR med tillæg af renter.

Undersøgelsen

21. Klagen blev indgivet den 19. december 2008. Den 22. december 2008 indledte Ombudsmanden en undersøgelse og anmodede Kommissionen om en udtalelse herom.

22. Kommissionen fremsendte sin udtalelse den 4. maj 2009. Den 12. maj 2009 blev Kommissionens udtalelse sendt til klageren med henblik på bemærkninger. Der blev ikke modtaget bemærkninger fra klageren.

23. Den 12. marts 2010 fremsatte Ombudsmanden et forslag til en mindelig løsning. Kommissionen besvarede dette forslag den 23. juli 2010. Kommissionens svar blev sendt til klageren med henblik på bemærkninger, som den fremsendte den 5. august 2010.

Ombudsmandens analyse og konklusioner

A. Påstået uberettiget nedsættelse af den endelige betaling, påstået manglende begrundelse og dermed forbundne krav

Argumenter fremført for Ombudsmanden

24. Klageren hævdede, at da den indså, at visse elementer i projektet ville kræve flere midler end oprindeligt forudset, indgav den en begrundet anmodning om ændring af aftalen til den kompetente tjenestemand i Kommissionen. Det gjorde den inden for de relevante frister, og Kommissionen accepterede disse ændringer skriftligt inden projektets afslutning. Klageren hævdede, at denne accept bragte et nyt budget i kraft.

25. På det tidspunkt, hvor den indgav sin endelige betalingsanmodning, var der foretaget yderligere ændringer af det nye budget. Efter dens opfattelse lå disse ændringer under den tærskel på 10 %, der er tilladt i henhold til artikel I.3.4 i de særlige betingelser. Klageren understregede, at den havde meddelt disse ændringer, og at den ønskede at basere sig på artikel I.3.4 i de særlige betingelser den 26. september 2005, dvs. i god tid med henblik på nævnte bestemmelse.

26. Klageren henledte opmærksomheden på, at Kommissionen oprindeligt erklærede, at den anvendte artikel I.3.4 i de særlige betingelser ved vurderingen af klagerens betalingsanmodning. Da Kommissionen til sidst accepterede, at der var opnået enighed om et nyt budget i 2005, tog den imidlertid afstand fra denne analyse og konkluderede i stedet, at

klageren ikke kunne påberåbe sig artikel I.3.4 i de særlige betingelser. Under henvisning til Kommissionens brev af 10. september 2007 anførte klageren, at den ikke forstod, hvorfor Kommissionen valgte ikke at adskille de to budgetændringer, men i stedet fortolkede de to ændringer, således at de begge var baseret på artikel I.3.4 i de særlige betingelser.

27. I sin udtalelse anførte Kommissionen, at klageren i sin e-mail af 26. september 2005 blot meddelte klageren, at den havde til hensigt at omfordele visse beløb mellem underudgiftsområder uden at ændre de samlede planlagte udgifter. Denne hensigt blev i princippet accepteret af Kommissionen i brev af 24. oktober 2005. Dette forslag om ændring blev imidlertid aldrig efterfulgt af en formel anmodning om ændring. Kommissionen har derfor aldrig formelt ændret aftalen.

28. Ved undersøgelsen af den endelige betalingsanmodning, som klageren indgav den 10. juli 2006, var det således det oprindelige budget, der dannede grundlag for dens beregninger. Kommissionen gjorde imidlertid gældende, at den havde accepteret overførsler mellem forskellige budgetposter på op til 10 % pr. udgiftsområde uden at insistere på kravet om forudgående meddelelse om sådanne overførsler som fastsat i artikel I.3.4 i de særlige betingelser.

29. Kommissionen tilføjede, at da klageren henledte sin opmærksomhed på det "nye budget", "*besluttede den ex gratia at anvende det foreslåede nye budget*" og havde således analyseret situationen igen. I forbindelse med denne nye analyse anvendte Kommissionen imidlertid også reglen i artikel I.3.4 i de særlige betingelser, nemlig at klageren på forhånd skal underrette Kommissionen om eventuelle overførsler mellem budgetposter, der foretages i overensstemmelse med denne bestemmelse. Kommissionen fremførte, at klageren mellem den 24. oktober 2005 og den 10. juli 2006 (hvor klageren sendte anmodningen om endelig betaling) ikke underrettede den om sådanne overførsler. Klageren kunne derfor ikke påberåbe sig artikel I.3.4 i de særlige betingelser for at begrunde disse ændringer. Kommissionen anvendte derfor tallene i det "nye" budget uden at tillade yderligere ændringer og betalte derfor klageren yderligere 4 495,26 EUR.

30. Kommissionen gjorde gældende, at den behandlede skrivelsen af 24. oktober 2005 som en ændring af aftalen og således havde "*udnyttet så meget fleksibilitet, som det var juridisk acceptabelt*". Efter dens opfattelse var der "*ingen yderligere manøvrer*".

31. Med hensyn til klagerens anmodning om morarenter anerkendte Kommissionen i første omgang klagerens påstand, om end kun i forhold til det beløb, som den anså for skyldigt til klageren, dvs. 52 035,24 EUR. Det viste sig imidlertid, at klageren havde lukket den bankkonto, der er nævnt i aftalen, men først underrettede Kommissionen herom den 14. september 2006 [5]. Betalingen blev derfor suspenderet. Det fremgik således, at klageren ikke havde ret til at modtage morarenter.

32. Kommissionen tilføjede imidlertid, at den havde taget dette punkt op til fornyet overvejelse, da den udarbejdede sin udtalelse om denne klage, og konkluderede, at klageren havde ret til morarenter. Den modtog anmodningen om udbetaling af saldobeløbet den 14. juli 2006 og

foretog den endelige betaling til klageren den 15. december 2006, hvilket tog i alt 154 dage. De maksimale frister for gennemgang og betaling var 45 dage pr. kategori, og betalingen blev suspenderet i 40 dage på grund af ændringen i klagerens kontonummer. Der skulle således betales morarenter i 24 dage. Kommissionen anførte, at den havde foretaget en tilsvarende betaling.

Ombudsmandens foreløbige vurdering, der fører til et forslag til en mindelig løsning

Indledende bemærkninger

33. Den foreliggende sag vedrørte en tvist om betalingsforpligtelser i henhold til en kontrakt.

34. Ombudsmanden mener, at omfanget af den kontrol, han kan foretage i sager vedrørende fortolkningen af kontraktlige forpligtelser, som en institution har indgået, nødvendigvis er begrænset. Ombudsmanden er navnlig af den opfattelse, at han ikke bør søge at afgøre, om en af parterne har overtrådt kontrakten. Dette spørgsmål kunne kun behandles effektivt af en kompetent ret, som ville have mulighed for at høre parternes argumenter vedrørende den relevante nationale lovgivning og vurdere modstridende beviser for eventuelle omstridte faktiske omstændigheder.

35. Ombudsmanden er derfor af den opfattelse, at det i sager vedrørende kontraktlige tvister er berettiget at begrænse sine undersøgelser til at undersøge, om institutionen har givet ham en sammenhængende og rimelig redegørelse for retsgrundlaget for sine handlinger, og hvorfor den mener, at dens opfattelse af den kontraktmæssige situation er berettiget. Hvis dette er tilfældet, vil Ombudsmanden konkludere, at hans undersøgelse ikke har afsløret et tilfælde af fejl eller forsømmelser. Denne konklusion berører ikke parternes ret til at få deres kontraktmæssige tvist undersøgt og autoritativt afgjort af en kompetent domstol.

For så vidt angår den endelige betaling, der skal betales i henhold til aftalen

36. I sin udtalelse anførte Kommissionen, at den i første omgang tilbagebetalte klageren på grundlag af det oprindelige budget (da den ikke havde nogen dokumentation for en ændring af aftalen), men gav mulighed for omfordelinger mellem budgetposter på op til 10 %. Men efter nærmere undersøgelse viste det sig, at denne beskrivelse ikke var helt korrekt. Dette fremgår af tabel 1 nedenfor, som indeholder: i) de beløb, der er anført i aftalen ("det gamle budget") II) de reviderede tal, som A. accepterede i sin skrivelse af 24. oktober 2005 ("det nye budget") III) de omkostninger, som klageren anmeldte den 10. juli 2006 ("de faktiske omkostninger") og iv) de tal, som Kommissionen har baseret sine beregninger på de skyldige beløb i sin skrivelse af 12. december 2006 ("den første beregning").

Tabel 1: Den første beregning [6]

Budgetpost

Gammelt budget

Nyt budget

Faktiske omkostninger

Beregning af 1 m

A1

74 137.70

72 316.92

65 948.46

65 948.46

A2

11 316.00

19 062.00

18 314.36

12 447.60

A3

23 210.00

8 850.00

8 105.83

8 105.83

A4

0.00

9

0.00

0.00

0.00

A5

0.00

0.00

0.00

0.00

A6

163 470.00

171 906.41

182 654.04

171 906.41

subtotal

272 133.70

272 135.33

275 022.69

258 408.30

A7

1 9 049.36

19 049.47

19 083.59

10

18 088.58

subtotal

291 183.06

291 184.80

294 106.28

276 496.88

71,61 %

208 516.19

208 517.44

210 609.51

197 999.42

forfinansiering

145 964.18

145 964.18

145 64.18

145 964.18

Samlet

62 552.01

62 553.26

64 645.33

52 035.24

37. Ovenstående tal viser, at Kommissionen accepterede de faktiske omkostninger, som klageren havde krævet for budgetpost A1 og A3, og som ikke oversteg de tilsvarende beløb i hverken det gamle eller det nye budget. Klageren krævede ingen omkostninger for budgetpost

A4 og A5. Det var derfor ikke nødvendigt at tage hensyn til disse budgetposter i forbindelse med undersøgelsen. Budgetpost A7 udgør de såkaldte "indirekte omkostninger". I henhold til artikel I.3.2 i de almindelige betingelser var Kommissionens bidrag begrænset til 7 % af de samlede støtteberettigede omkostninger under budgetpost A1 til A6. Det forhold, at Kommissionen ikke accepterede de fulde omkostninger, som klageren havde krævet for disse budgetposter, forklarede, hvorfor det beløb, den beregnede under budgetpost A7, adskilte sig fra det beløb, som klageren havde foreslået. I betragtning af at de omkostninger, som klageren kunne kræve af Kommissionen under denne budgetpost, var et direkte resultat af de omkostninger, der blev godkendt under budgetpost A1 til A6, kunne spørgsmålet om budgetpost A7 imidlertid først hensættes.

38. Med hensyn til budgetpost A2 accepterede Kommissionen rent faktisk omkostninger, der beløber sig til 10 % mere, end hvad der var forudset i det gamle budget. Den anvendte imidlertid ikke den samme fremgangsmåde med hensyn til budgetpost A6. Hvis Kommissionen havde beregnet beløbet for denne budgetpost på samme måde som for budgetpost A2, ville den have måttet acceptere omkostninger på 179 817,00 EUR. Det beløb, som Kommissionen faktisk accepterede under denne budgetpost (171 906,41 EUR), svarede i stedet til det relevante tal i det nye budget.

39. På grundlag af beregningen i brev af 12. december 2006 accepterede Kommissionen i alt 276 496,88 EUR som støtteberettigede omkostninger. Da selskabets bidrag til disse omkostninger i henhold til aftalen var fastsat til 71,61 %, fandt Kommissionen således, at klageren havde ret til at modtage i alt 197 999,42 EUR. Med fradrag af de 145 964,18 EUR, der allerede var udbetalt som forfinansiering, beregnede Kommissionen derfor, at det skyldige beløb beløb sig til 52 035,24 EUR.

40. Ombudsmanden bemærkede, at Kommissionen efter klagerens indsigelse besluttede at revidere sin tilgang. Den 29. marts 2007 besluttede den således " *ab gratia* " at acceptere det nye budget, der var aftalt mellem klageren og A. Tabel 2, viser resultatet af denne beregning. For nemheds skyld omfatter den også de tal, der allerede er anført i tabel 1.

Tabel 2: Den anden beregning [7]

Budgetpost

Gammelt budget

Nyt budget

Faktiske omkostninger

Beregning af 1 m

Anden **beregning**

A1

74 137.70

72 316.92

65 948.46

65 948.46

65 948.46

A2

11 316.00

19 062.00

18 314.36

12 447.60

18 314.36

A3

23 210.00

8 850.00

8 105.83

8 105.83

8 105.83

A4

0.00

0.00

0.00

0.00

13

0.00

A5

0.00

0.00

0.00

0.00

0.00

A6

163 470.00

171 906.41

182 654.04

171 906.41

171 906.41

subtotal

272 133.70

272 135.33

275 022.69

258 408.30

264 275.06

A7

19 049.36

19 049.47

14

19 083.59

18 088.58

18 499.25

subtotal

291 183.06

291 184.80

294 106.28

276 496.88

282 774.31

71,61 %

208 516.19

208 517.44

210 609.51

197 999.42

202 494.68

forfinansiering

145 964.18

145 964.18

145 964.18

145 964.18

145 964.18

Samlet

62 552.01

15

62 553.26

64 645.33

52 035.24

56 530.50

Allerede betalt

52 035.24

Venstre til at betale

4 495.26

41. Som anført ovenfor skulle Ombudsmanden undersøge, om Kommissionen havde givet ham en rimelig og sammenhængende redegørelse for retsgrundlaget for sine handlinger, og hvorfor den mente, at dens opfattelse af den kontraktmæssige situation var berettiget.

42. Af nedenstående grunde fandt Ombudsmanden, at Kommissionen ikke opfyldte denne standard i den foreliggende sag.

43. Som allerede nævnt hævdede Kommissionen, at da A. accepterede de tal, som klageren havde fremlagt den 25. august og den 26. september 2005, var de ændringer, der blev foretaget, baseret på artikel I.3.4 i de særlige betingelser. Dette ville imidlertid have betydet, at de relevante ændringer ikke oversteg 10 % pr. budgetpost. Selv om denne betingelse var opfyldt for budgetpost A1 og A6, var dette tydeligvis ikke tilfældet for budgetpost A2 (som steg fra 11 316,00 EUR til 19 062,00 EUR) og A3 (som faldt fra 23 210,00 EUR til 8 850,00 EUR). Disse ændringer kunne derfor kun have været baseret på artikel II.13 i de almindelige betingelser. Det skal også bemærkes, at det nye budget resulterede i en forhøjelse af de maksimale samlede støtteberettigede omkostninger, der er fastsat i aftalen (fra 291 183,06 EUR til 291 184,80 EUR). Selv om denne stigning var meget lille, syntes det klart, at den kun kunne baseres på artikel II.13 i de almindelige betingelser.

44. Heraf følger, at de ændringer, der førte til det nye budget, ikke alene var baseret på artikel I.3.4 i de særlige betingelser, men på både artikel I.3.4 og artikel II.13. Klageren henviste til begge disse bestemmelser i sine e-mails af 25. august og 26. september 2005.

45. Ombudsmanden bemærkede, at den foreliggende sag ikke gjorde det nødvendigt for ham at undersøge, om de formelle krav i artikel II.13 i de almindelige betingelser var overholdt ved denne lejlighed. Det viste sig rigtigt, at der ikke blev udarbejdet nogen formel ændring, da det nye budget blev godkendt. Ombudsmanden bemærkede imidlertid, at den tjenestemand i Kommissionen, der behandlede sagen på det tidspunkt, ikke så nogen problemer med at

acceptere det nye budget.

46. Ved den første beregning af det endelige beløb til klageren så Kommissionen ikke desto mindre bort fra tallene i det nye budget med undtagelse af det beløb, der var afsat til budgetpost A6. Det forhold, at dette tal fremgik af Kommissionens beregning, viste, at tallene i det nye budget måtte have været kendt af Kommissionen på det tidspunkt. Ombudsmanden fandt det derfor indlysende, at den tilgang, som Kommissionen valgte i forbindelse med den første beregning, ikke var i overensstemmelse med den tilgang, den valgte, da den godkendte det nye budget. Desuden blev klageren på dette stadium af proceduren konfronteret med modstridende synspunkter med hensyn til retsgrundlaget for det nye budget, som de forskellige tjenestemænd i Kommissionen, som den kontaktede, havde fremsat.

47. Ombudsmanden bemærkede, at Kommissionen ved beregningen af det endelige beløb til klageren anden gang forsøgte at afhjælpe den fejl eller de fejl, den tidligere havde begået. Ved denne lejlighed accepterede Kommissionen faktisk alle de beløb, som den allerede havde accepteret, da den godkendte det nye budget, som relevant.

48. I forbindelse med den anden beregning var Kommissionen imidlertid af den opfattelse, at artikel I.3.4 i de særlige betingelser kun kunne finde anvendelse, hvis klageren på forhånd havde underrettet Kommissionen om eventuelle overførsler mellem budgetposter i overensstemmelse med denne bestemmelse. Kommissionen hævdede, at dette ikke havde været tilfældet, og at den nævnte bestemmelse derfor ikke kunne anvendes.

49. Ombudsmanden var af den opfattelse, at Kommissionens insisteren på det formelle krav om forudgående varsel, der er fastsat i artikel I.3.4 i de særlige betingelser, ikke kunne kritiseres som sådan. Efter Kommissionens opfattelse har Kommissionen imidlertid også anført, at da den først beregnede det endelige beløb til klageren, accepterede den overførsler mellem forskellige budgetposter på op til 10 % pr. udgiftsområde uden at insistere på kravet om forudgående meddelelse om sådanne overførsler i henhold til artikel I.3.4 i de særlige betingelser. Ombudsmanden forstod ikke, hvordan et krav om, at Kommissionen, som dens udtalelse bekræftede, kunne se bort fra, da den først beregnede det relevante beløb, pludselig kunne få afgørende betydning, da den beregnede dette beløb for anden gang. Som nævnt ovenfor ville Kommissionen, hvis den havde anvendt den fremgangsmåde, som den hævdede at have anvendt til den første beregning på alle budgetposter, have accepteret udgifter til budgetpost A6 på op til 179 817,00 EUR (i stedet for de 171 906,41 EUR, den accepterede).

50. For fuldstændighedens skyld fandt Ombudsmanden det nyttigt at behandle endnu et argument, som blev nævnt af en af de embedsmænd, som klageren kontaktede. Selv om Kommissionen ikke anvendte dette argument i sin udtalelse, fandt Ombudsmanden, at forvirringen som følge af Kommissionens håndtering ville blive lettet, hvis der blev kastet mere klarhed over dette spørgsmål. Han mindede om, at H. i sin e-mail af 10. september 2007 understregede, at klageren ikke kunne påberåbe sig artikel I.3.4 to gange. Den nævnte bestemmelse omhandler ikke udtrykkeligt dette spørgsmål. Hvis artikel I.3.4 tillader omfordelinger på op til 10 % pr. budgetpost, forekommer det imidlertid logisk at antage, at antallet af omfordelinger er irrelevant, så længe det samlede beløb, der omfordes, ikke

overstiger 10 % af det oprindeligt fastsatte beløb pr. budgetpost.

51. I lyset af ovenstående kunne Ombudsmanden kun konkludere, at Kommissionen undlod at give en sammenhængende og rimelig redegørelse for, hvordan den behandlede klagerens betalingsanmodning.

52. Ombudsmanden beklagede, at ovennævnte konklusion blev styrket af den måde, hvorpå Kommissionen behandlede klagerens krav om renter. Selv om det endelige resultat, som Kommissionen opnåede i denne henseende, for størstedelens vedkommende (om end ikke fuldt ud) var rimeligt (jf. præmis 57 ff. nedenfor), betød den omstændighed, at Kommissionen to gange ændrede sin holdning til, om en sådan interesse var berettiget eller ej, at dens tilgang næppe kunne betegnes som sammenhængende.

53. I lyset af ovenstående konkluderede Ombudsmanden foreløbigt, at den måde, hvorpå Kommissionen beregnede betalingen til klageren i den foreliggende sag, kunne udgøre fejl eller forsømmelser. I overensstemmelse med artikel 3, stk. 5, i statuten for Den Europæiske Ombudsmand fremsatte han derfor et forslag til en mindelig løsning, hvori han opfordrede klageren til at tage klagerens betalingspåkrav op til fornyet overvejelse.

54. Ombudsmanden fandt det nyttigt at tilføje, at dette forslag fokuserede på klagerens påstand for så vidt angår budgetpost A6. Som nævnt ovenfor (jf. punkt 38) fandt Ombudsmanden, at hvis Kommissionen havde accepteret ændringer på op til 10 % pr. budgetpost i forhold til udgiftsområde A6 på samme måde som i forhold til de øvrige budgetposter, kunne den have accepteret udgifter til denne budgetpost på op til 179 817,00 EUR (i stedet for de 171 906,41 EUR, den accepterede). Enhver ændring, der foretages med hensyn til denne budgetpost, ville naturligvis også have haft en lille indvirkning på budgetpost A7.

55. Det skal understreges, at eventuelle omfordelinger i henhold til artikel I.3.4 i de særlige betingelser ikke kan føre til en forhøjelse af det maksimale samlede omkostningsbeløb, som Kommissionen har godkendt som støtteberettiget i det nye budget. Ombudsmanden bemærkede, at de omkostninger, som klageren havde anmeldt, tilsyneladende oversteg denne tærskel en smule, og at Kommissionen klart ville være berettiget til at se bort fra sådanne overskydende omkostninger.

56. Ombudsmanden indsamlede fra de oplysninger, han fik forelagt, om, at klageren havde gennemført projektet med succes. Den uventede succes med den udstilling, der var en del af projektet, syntes faktisk at have været hovedårsagen til klagerens omfordelinger mellem budgetposter. Ombudsmanden mente, at Kommissionen med fordel kunne tage hensyn til projektets succes, når den træffer afgørelse om, hvordan hans forslag til en mindelig løsning skal håndteres.

For så vidt angår morarenter

57. Ombudsmanden bemærkede, at der var gået 154 dage mellem den 14. juli 2006, hvor

Kommissionen modtog klagerens betalingsanmodning, og den 15. december 2006, hvor Kommissionen foretog en betaling på 52 035,24 EUR. Kommissionen anførte, at den havde 45 dage til at gennemgå betalingsanmodningen og 45 dage til at foretage betalingen. Der bør derfor ses bort fra disse 90 dage. Dette syntes at være i overensstemmelse med bestemmelserne i aftalen.

58. Kommissionen fremførte endvidere, at en forsinkelse på 40 dage skyldtes, at klageren ændrede kontonumre. Den understregede derfor, at der også bør ses bort fra denne periode. Som følge heraf var der en faktisk forsinkelse på 24 dage, for hvilke der skulle betales renter, og som den havde betalt behørigt.

59. Af de dokumenter, der blev forelagt Ombudsmanden, fremgik det, at klageren rent faktisk ændrede bankkonti uden at underrette Kommissionen. Kommissionen kunne ikke bebrejdes nogen forsinkelse i betalingen, som skyldtes problemer forårsaget af klageren. Der var ingen klare beviser for, at den forsinkelse, som klageren havde forårsaget, faktisk beløb sig til 40 dage. Klageren havde imidlertid ikke anfægtet Kommissionens forklaringer vedrørende dette aspekt af sagen. Ombudsmanden fandt derfor, at hans undersøgelse burde baseres på de ubestridte oplysninger fra Kommissionen. På grundlag af disse oplysninger var den forsinkelse, for hvilken der skulle betales renter, faktisk 24 dage.

60. Ombudsmanden konkluderede derfor, at der ikke forelå fejl eller forsømmelser i forbindelse med Kommissionens beregning af morarenter af et beløb på 52 035,24 EUR.

61. Situationen var imidlertid anderledes med hensyn til den supplerende betaling på 4 495,26 EUR, der blev foretaget den 29. marts 2007. Som det fremgår af ovenstående, foretog Kommissionen denne betaling med henblik på at korrigere den fejl eller de fejl, den begik ved den første beregning af det skyldige beløb til klageren. Ombudsmanden var derfor ikke enig med Kommissionen i, at den supplerende betaling udgjorde en *ex gratia* -betaling. Hvis Kommissionen, som den burde have gjort, havde overholdt det nye budget, da den først beregnede det skyldige beløb til klageren, skulle klageren have modtaget den supplerende betaling samtidig med betalingen på 52 035,24 EUR. Der ville således også skulle betales morarenter i forbindelse med den supplerende betaling på 4 495,26 EUR. Med hensyn til denne supplerende betaling ville der være påløbet yderligere renter mellem den 15. december 2006 og den 29. marts 2007.

62. Ombudsmanden bemærkede imidlertid, at det deraf følgende rentebeløb ville være relativt lille. Han var af den opfattelse, at dette aspekt af sagen ikke længere ville skulle følges, hvis Kommissionen accepterede hans forslag til en mindelig løsning.

De argumenter, der blev fremført for Ombudsmanden efter hans forslag til en mindelig løsning

63. I sit svar på forslaget om en mindelig løsning meddelte Kommissionen Ombudsmanden, at den accepterede hans forslag. Den havde derfor besluttet at acceptere de omkostninger, som

klageren krævede i sin endelige rapport af 14. juli 2006, op til det maksimale beløb, der var fastsat i tilskudsaftalen, nemlig et beløb på 6 025,59 EUR. Endvidere accepterede Kommissionen, at den anden betaling (der blev foretaget den 29. marts 2007) og den tredje (som den foretog som svar på Ombudsmandens forslag til en mindelig løsning) skulle betales samtidig med den første betaling, og at der derfor skulle betales morarenter som krævet af klageren.

64. Klageren meddelte Ombudsmanden, at den havde modtaget to betalinger på henholdsvis 6 025,59 EUR og 1 568,47 EUR, og takkede Ombudsmanden for hans bistand i denne sag.

Ombudsmandens vurdering efter hans forslag til en mindelig løsning

65. I lyset af parternes bemærkninger konkluderer Ombudsmanden, at der er fundet en mindelig løsning. Ombudsmanden bifalder Kommissionens vilje til at foretage en grundig gennemgang af sagen og dens accept af hans forslag til en mindelig løsning.

B. Påstand om manglende overensstemmelse med klageren på en korrekt og konsekvent måde

Argumenter fremført for Ombudsmanden

66. Klageren hævdede, at den i løbet af de fem måneder, den kommunikerede med Kommissionen med henblik på at løse uenigheden om det endelige beløb, der skulle betales, var rettet til syv forskellige kontaktpersoner i forskellige enheder. Nogle af de berørte tjenestemænd var ikke bekendt med spørgsmålet, og nogle gav oplysninger eller råd, som modsiger tidligere fremsatte erklæringer.

67. I sin udtalelse mindede Kommissionen om, at den tjenestegren, der har ansvaret for at behandle spørgsmål vedrørende aftalen, var GD for Udvidelse. Kommissionen fremførte, at de oplysninger, der blev givet til klageren, afspejlede Kommissionens holdning på det relevante tidspunkt og ikke havde noget at gøre med, at den enkelte tjenestemand fremlagde disse oplysninger.

Ombudsmandens vurdering

68. Ombudsmanden fandt det indlysende, at en administration bør give borgerne klar og konsekvent rådgivning.

69. I den foreliggende sag var dette åbenbart ikke tilfældet. Da den manglende sammenhæng i Kommissionens holdning er blevet drøftet ovenfor, er det ikke nødvendigt at gå nærmere ind på

dette spørgsmål.

70. Ombudsmanden mener imidlertid, at dette aspekt af sagen er af sekundær betydning for klageren. Da Kommissionen har accepteret hans forslag til en mindelig løsning, er han af den opfattelse, at dette aspekt af sagen ikke længere skal forfølges.

C. Konklusioner

På grundlag af sin undersøgelse af denne klage afslutter Ombudsmanden den med følgende konklusion:

Der er opnået en venlig løsning i dette tilfælde.

Klageren og Kommissionen vil blive underrettet om denne afgørelse.

P. Nikiforos Diamandouros

Udfærdiget i Strasbourg, den 22. november 2010

[1] I henhold til artikel I.3.2 i de særlige betingelser, der er knyttet til aftalen. 71,61 % af 291,183.06 er 208,516.19.

[2] På originaltysk: "Da es in der gegenwärtigen Ausstellungstournee zu akuten Änderungen von Ausgaben kommen muss, werden wir mit den GEÄNDERTEN Kostenstellen im Rahmen des Artikels I.3.4 das Projekt erfolgreich abschließen können."

[3] Kommissionen havde allerede foretaget visse betalinger for at forfinansiere projektet, inden det blev afsluttet.

[4] Dette tal var baseret på beregninger foretaget af H., der synes at have begået en typografisk fejl. Det beløb, som klageren krævede, beløb sig faktisk til 182 654,04 EUR.

[5] I Kommissionens udtalelse henvises der fejlagtigt til dette brev som fremsendt den 14. september 2007.

[6] Beløb i EUR.

[7] Beløb i EUR.